

Prosper Merimee:
Verne duše v vicah.

(Nadaljevanje.)

Don Garcia si je pomaknil klobuk na oči, si zakril s plaščem spodnjo polovico obraza, da ga nihče ni mogel spoznati, in se vrnil kljub vsem nevarnostim med zbrane ljudi. Upal je, da se mu morda posreči najti meč, ki bi brezdvomno izdal kriveca. Don Juan ga je videl, kako bje na desno in levo, ugaša luči in preverja vse, kar mu je na poti. Kmalu je zopet prišel na vso moč, držel v vsaki roki orožje; vsa patrola mu je sledila.

— Ah, don Garcia, — je vzkliznil don Juan, ko je sprejel ponujani mu meč, — kako vam moram biti hvaležen!

— Beživa, beživa! — je zavpil Garcia. — Sledite mi, in če vam kak lopov pride preblizu, pa ga dajte, kakor ste onega!

Obadva sta se vrgla v beg z vso brzino, katero je še povečeval strah pred gospodom corregidorjem; le-ta je bil proti študentom še vse bolj strog kakor proti ta tovom.

Don Garcia je poznal Salamanca do zadnjih kotičkov in se je spretno zatekal in umikal v stranske ulice in samotne aleje, tako da mu je don Juan komaj sledil. Sapa jima je že pohajala, ko sta naletela na konec neke ulice na trumo študentov, ki so se izprehajali prepevaje ob igranju na gitaro. Takoj, ko so opazili, da straža sledi dva njihova tovariša, so potegnili meče. Strelci, ki so bili popolnoma uplašeni, niso mogli ničesar opraviti proti taki množici. Zato so se pametno umaknili in oba preganjata sta se zatekla v bližnjo cerkev, da se tam nekoli, ko odpočijeta.

Na pragu glavnih vrat je hotel don Juan vtakniti meč v nožnico, ker je bil uverjen, da ni niti spodobno, niti krščansko, z golim orožjem stopiti v hišo Gospodovo. Toda posrečilo se mu je le s težavo in spoznal je, da meč, ki ga drži v roki, ni njegov; Don Garcia je v svoji zbežanosti pobral prvi meč, ki ga je našel na tleh; orožje je bilo najbrž umorjenčevo, ali od enega njegovih zaveznikov. Položaj je bil brezupen; obvestil je o tem svojega prijatelja, ki mu je dal še toliko dobrih svetov.

Don Garcia je namršil obrvi, si grizel ustne, mečkal okrajnike svojega klobuka, se prestopal sem in tja; dona Juana pa se je po tem razkritju začel lotevati nemir in kes. Po četrturnem premišljevanju, med katerim ni rekel don Garcia drugega kakor: — Zakaj se pustili meč iz rok? — je leta povlekel dona Juana za rokav in mu rekel:

— Pojdite z menoj, jaz bom poskrbel za vse!

V tem trenutku je izstopil iz zakristije duhovnik in je hotel oditi na cesto; don Garcia ga je ustavil.

— Imam li čast govoriti s slovitiim učenjakom Gomezom, — mu je rekel in se globoko priklonil.

— Nisem učenjak, — je rekel duhovnik, kateremu se je očividno dobro zdelo, da je kdo videl toliko v njem. — Moje ime je Manuel Tordoya in sem vam na uslugo.

— Častiti oče, — je rekel don Garcia, — baš z vami bi rad govoril. Sporno je neko vprašanje o vesti, in če me ni varala govorica, ste vi napisali glasovito knjigo — "De casibus conscientiae", ki je bila v Madridu predmet tolikim debatam.

Duhovnika je obsenčilo častihlepje in jekljaje je odvrnil, da on sicer ni avtor omenjene razprave (mimogrede povedano, ta knjiga nikoli ni izšla), vendar pa, da se močno havi s podobnimi stvarmi Don Garcia je komaj čakal konec in je nadaljeval:

— Dovolite, častiti oče, da vam v nekaj besedah razjasnim zadevo o kateri bi se rad posvetoval z vami. Mojega prijatelja je prav danes, mi še dobra ura od ega, ustavil na ulici nek človek in mu rekel: — Gospod, moram se boriti dva kovaka odtoč; nasprotnikov meč pa je daljši od mojega; ali bi

mi hoteli posoditi svojega, da bi bila obadva enaka? — Moj prijatelj je ugodil njegovi prošnji. Nekaj časa je čakal, ko pa ni več slišal zvenčanja mečev, se je približal. Kaj vidi? Mrtveca prebodena za mečem, katerega je on posodil. Od tega trenutka je ves obupan, dela si očitke in je v strahu, da je storil smrten greh. — Jaz ga skušam pomiriti: mislim, da je greh odpustljiv, posebno, ker bi se v tem slučaju, da bi on ne posodil meča, oba borila z neenakim orožjem. Kaj menite vi, častiti oče? Niste li mojih misli?

Duhovnik, ki se je bil nekdanje čil kazuistike, je pazljivo poslušal to zgodbo in šel z dlango večkrat preko žela, kakor človek, ki se hoče domisliti kakega citata. Don Juan ni vedel, kam meri don Garcia in ni ničesar pristavil, ker se je bal, da ne bi morda izrekel kakorodnega.

— Častiti oče, — je nadaljeval don Garcia, — vprašanje mora biti pač jako težavno, če se še v obotavljate izreči svojo sodbo. Z vašim dovoljenjem se vrneva jutri, da izveva vaše mnenje. Do takrat pa vas prosim, da bi brali vi ali kdo drugi kako mašo za umrlega.

S temi besedami je stisnil duhovniku v roko dva ali tri dukate, ki so mahoma pridobili njegovo naklonjenost za pobožna, tak tankovestna in ako darežljiva mladeniča. Obljubil jima je za trdno, da se bo vrnil prihodnji dan n isto mesto in jima pismeno obrazložil svoje mnenje. Don Garcia si je zahvaljeval na vse pretege; nato je pristavil z malomarnim glasom, kot bi se šlo za kaj nevažnega: — Da naju le ne bi justica dolžila te smrti. Upamo na vas, da nas spravite z Bogom.

— Kar justico zadeva, se nimate bati; vaš prijatelj nikakor ni kriv pred zakonom, saj je sam posedil meč.

— Res je to, častiti oče, toda morilec je zbežal. Preiskali bodo vane in bodo morda našli okrvavljeni meč. . . kaj vemo? Možje pravice so strašni, pravijo.

— Toda, — je rekel duhovnik — saj ste vi priča, da je bilo orožje posojeno.

— Seveda, — je rekel don Garcia: — potrdil bom to pred vse mi sodišči kraljevine. Sicer pa, — je pristavil z uverljivim glasom — bi tudi vi mogli izpričati resnico. Prišla sva vas vprašat za na svet, še predno se je zaznalo za uboj. Celo menjavo bi mogli potrditi. Glejte tu. . . Prijel je meč dona Juana.

— Vidite, — je dejal, — da ta meč ni za to nožnico!

Duhovnik je sklonil glavo kakor oni, ki je popolnoma pripravljen o resničnosti pripovedovanemu zgodbe. Potežkal je dukate v svoji roki in vedno našel v ten neovrtiljivo dejstvo v prid mladeničev.

— Splah pa, častiti oče, — je pristavil don Garcia s pobožnim glasom, — kaj nam mar justica samo da se spravimo z Bogom!

— Jutri, otroka moja, — je rekel duhovnik in se oddaljil.

— Jutri, — je odvrnil don Garcia: — poljubljava vam roko in upava na vas.

Po njegovem odhodu je don Garcia poskočil od veselja.

— Živela simonija! — je zaklicel, — upam, da sva sedaj precej na varnem. V slučaju, da bi vas nadlegovala justica, je ta častiti oče pripravljen za zlatnike, ki jih je že prejel in ki jih še upa dobiti od nas, priseči, da sva tako nedolžna pri tej umoru kakor otrok, ki še rojen ni. Pojdite domov, bodite čuječi in ne odpirajte vrat drugemu kakor dobrim znancem; jaz pojdem v mesto, da poizvem nekoliko o zadnjih dogodkih.

(Dalje prihodnjič.)

Iz Berlina v Vladivostok tekem 50 ur.
Nemški Aeroloyd pripravlja velikopotezen načrt za zračni promet med Berlinom in Vladivostokom. Vožnja od Berlina do Irkutskaja bo trajala 36. vožnja iz Berlina v Vladivostok pa 50 ur.

ODMEVI VERSKEGA FANATIZMA

Nedavno so verski fanatiki v Bonbonu na Francoskem bičali župnika Denoyersa. Ta kulturni škandal se je sedaj razvil v zanimiv proces, ki zbuja v Franciji pa tudi v drugih državah splošno pozornost. Pred kratkim je prišlo do prve konfrontacije nesrečne žrtve s fanatičnimi pripadniki sekte "Solzne Matere božje". — Oba moška, ki sta pomagala ženskam bičati župnika, sta v preiskovalnem zaporu. Ženske so prišle na povabilo iz Bordeauxa v Melun, kjer jih je čakala množica radovednega občinstva ter jih premetala med prepevanjem pesmi o bonbonskem župniku do sodne palače. Tam so čakali fotografi, ki pa niso imeli sreče. Ženske so namreč zakrile obraze tako, da so na fotografijah podobne muslimanskim sestram. Obrazi se sploh ne vidijo.

Čim so zagledali obtoženci pred reboj bonbonskega župnika, so se začeli križati in kričati: — Satan, satan! — Vsi obtoženci se vedejo pred sodiščem kot mučeniki, ki jih čaka za trpljenje bogato plačilo na onem svetu. Župnika dolže, da je začaral ne le njih, nego tudi predsednico njihove sekte, Marijo Mesminovo. Obdolženi Lordin opisuje župnikove čarovnije kakole: Župnik je začaral ptice, ki so letale nad vasjo. Te ptice so odletele na to v Bordeaux in spustile na vrt kongregacije "Solzne Matere božje" "nesnago, iz katere je zrastle mnogo ostudnih bitij. Marija Mesminova je dobila od te prikazni na obrazu vse polno abcesov, Lordin sam pa glavobol. Gospo Robertovo je preganjal župnik dru začel. Čim je legla zvečer spat, se je začela postelja pod njo vrteti in župnik se je pojavil ter jo začel nadlegovati s svojim ljubimkajem. Robertova je vdova. Ne dobi sicer župnika, da bi bil povzročil tudi smrt njenega moža, pač pa je kriv, da se ji je ubogi mož prikazal z okrvavljeno glavo. Sodnik o je vprašal, da-li jo župnik še preganja, na kar je odgovorila: — Ne, nič več me ne preganja, ker sem hudica premagala. Vsak večer molim rožni venec in izgovarjam formulo, s katero je izganjal huličarja papež Leon XIII.

Drugi obtoženec doži župnika, la mu kraje fosfate iz njegovih lastnih kosti. Mož je čutil, kako mu pešajo moči. — Ali čutite slabost tudi zdaj? — ga je vprašal sodnik. — Zdal je, vem pa, da se ne čez četrt ure zopet loti.

Župnikov odvetnik hoče obtožiti tudi Marijo Mesminovo, ki je dala neajetivno za napad, toda obtoženci nečijejo o tem ničesar slišati. Vso odgovornost prevzamejo nase. — Ženske iz Bordeauxa so prinesle s seboj polne ceekarje jestvin in so po zaskišanju v sodni dvorani mirno jedle. Prebivalstvo Meluna jih je spremljalo korporativno na kolodvor. Spotoma so ljudje prepevali nalašč zato zložene pesni, vendar pa do incidentov ni prišlo.

Tako je postalo imesice Melun naenkrat znamenito in Francija je doživela približno isto, kar je doživela pred kratkim Amerika s svojim opičjim procesom. Bonbonski škandal je najboljši dokaz, kam vodi verski fanatizem.

Nazadovanje tujskega prometa na Dunaju.
Dunajska statistika izkazuje, da je tujski promet v lanskem letu v primeru z letom 1924 precej nazadoval. Dočim je pred dvema letoma obiskalo Dunaj 330.000 tujcev, znaša število lanskih obiskovalcev le 312.000.

Vojaški škof Zdravec odstavljen.
Kakor ponočajo iz Budimpešte, je vrhovni poglavar madžarske vojske odstavljen vojaškega škofa Zdravca od službe, ki jo je opravljati doslej. Njegova odstranitev je naravno v zvezi z znano ponarejevalsko afero.

Velikonočno odplutje "Aquitanijske".
Vsem Jugoslovanom, ki nameravajo za Velikonoč obiskati staro domovino, se nudi ugodna prilika, da odpotujejo s parnikom "Aquitania", kateri odpluje dne 20. marca. Jugoslovanski izlet bo vodil Mr. S. Vuković, član newyorškega urada Cunard družbe. Potnikom ne bo treba za nič skrbeti. Za njihovo prtljago in potne liste se bo brigal Mr. Vuković, ki je strokovnjak v tem poslu.

Ni lepšega kot obiskati domovino za Velikonoč, sestati se s svojimi dragimi, prijatelji in znanci. Izletniki bodo dospeli d domovino en teden pred Velikonočjo. Imeli bodo torej dovolj časa, da se pripravijo na praznovanje velikonočnih praznikov.

Da se izplača - oglaševati v "Glas Naroda" svedoči to-le pismo, ki smo ga prejeli od rojaka iz Clevelanda.

Cleveland, Ohio, February 12, 1926.

Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjeni: — V pisnu vam priložim money order v znesku \$3.00, in to je za oglas, ki je bil pričoben v Glas Naroda.

Oglas se je izplačal. Vas pozdravim.

Frank Glavič, 1531 E. 70 St.

Neko štajersko sodišče je prejelo zadnje dni zanimivo pismo. Slučaj je ta-le: Kmetjski fant Stanko R. je odpeljal svojo nevesto Ivanka iz hiše njenih staršev. Oče in brat Ivankin sta jo hotela odpeljati nazaj domov. Ivanka pa se je upirala in izjavila, da je sama šla s Stankom. Ko sta ji čen brat zagrozila s silo, se je Ivanka udala in pred sodiščem izjavila, da jo je Stanko odpeljal proti njeni volji. Starši Ivankini so na podlagi te izjave ovadili Stanka državnemu pravdnstvu, in te dni bi moral biti Stanko obsojen. Med tem pa je prispelo na sodišče to-le pismo: — Ljubo sodišče! Jaz Ivanka P. sem se omožila s svojim ljubljenim Stankom R. Vse se je sreč-

Pojdite kamorkoli, vedno boste dobili sveže dokaze, da Chesterfield's neprestano kade može, ki poznaje dober tobak

Chesterfield

Chesterfields izdeljuje Liggett & Myers Tobacco Company

no klončalo. Lepo se ti zahvalim, ljubo sodišče! Vrzi vse papirje v koš. Ivanka R. —

Nazadovanje tujskega prometa na Dunaju.

Dunajska statistika izkazuje, da je tujski promet v lanskem letu v primeru z letom 1924 precej nazadoval. Dočim je pred dvema letoma obiskalo Dunaj 330.000 tujcev, znaša število lanskih obiskovalcev le 312.000.

Vojaški škof Zdravec odstavljen.

Kakor ponočajo iz Budimpešte, je vrhovni poglavar madžarske vojske odstavljen vojaškega škofa Zdravca od službe, ki jo je opravljati doslej. Njegova odstranitev je naravno v zvezi z znano ponarejevalsko afero.

VELIKONOČNO ODPLUTJE "AQUITANJE".

Vsem Jugoslovanom, ki nameravajo za Velikonoč obiskati staro domovino, se nudi ugodna prilika, da odpotujejo s parnikom "Aquitania", kateri odpluje dne 20. marca. Jugoslovanski izlet bo vodil Mr. S. Vuković, član newyorškega urada Cunard družbe. Potnikom ne bo treba za nič skrbeti. Za njihovo prtljago in potne liste se bo brigal Mr. Vuković, ki je strokovnjak v tem poslu.

Ni lepšega kot obiskati domovino za Velikonoč, sestati se s svojimi dragimi, prijatelji in znanci. Izletniki bodo dospeli d domovino en teden pred Velikonočjo. Imeli bodo torej dovolj časa, da se pripravijo na praznovanje velikonočnih praznikov.

ZASTAVE
SVILENE AMERIŠKE, SLOVENSKE IN HRVAŠKE
REGALIJE, PREKORAMNICE, TROBOJNICE, ZNAKE, UNIFORME ITD
Sigurno 25% ceneje kot drugod.
VICTOR NAVINŠEK,
331 GREEVE ST., CONEMAUGH, PA.

Vabilo
OBČNI ZBOR
kateri se vrši

V NEDELJO, DNE 28. FEBRUARJA, 1926
v "Brooklyn Labor Lyceum", Room 9,
Wiloughby Ave near Myrtle Ave, Brooklyn, N. Y.

Začetek ob pol 3. uri popoldne.
Namen tega Zbora je, da se seznanijo vse Greater Newyorške Slovence z idejo in potrebo Slovenskega Doma, kakor tudi zbiranje potrebnega kapitala v ta namen.

Geslo Newyorške naselbine bodi: *Vsak Slovenec eno delnico Slov. Doma.*

Odbor za Slov. Dom pozivlja vse Slovence in Slovenke, da se gotovo vdeležijo tega shoda, ki bo gotovo velpomemben za vse newyorške Slovence.

Pridite vsi brez izjeme.
ODBOR SLOV. DOMA.

Ako pa mogoče kateri rojak ali rojakinja se ne bi mogel vdeležiti Zbora, pa hoče pri tej akciji sodelovati lahko dobi vsa potrebna pojasnila in delnice pri tajniku Anton Cvetkovich, 1912 Linden Street, Brooklyn. Zglasi se lahko vsak osebno ali pa po pošti.

Navodila kako dospeti do "Brooklyn Labor Lyceum". V New Yorku živeti Slovenci se lahko poslužijo Myrtle Ave Elevated Trains do Central Ave.; Broadway Elevated Lines to Broadway in Myrtle Ave in potom transfer to Myrtle Ave. Train do prve postaje, Central Avenue. Poulčne kare katere vozijo do ali v bližini dvorane so: Bushwick Ave, Myrtle Ave, Wilson Ave, Park Ave in De Kalb Ave.

